

[Korsgaard.]

praktisk talt fuldkommen betydningsløst. Nej, det er Lovene, det kommer an paa, og der maa dog vel ogsaa en Finansminister have sin Mission, idet han maa kunne sige: De og de Love kan jeg ikke gaa med til, for de stiller de og de Millionkrav til Samfundet, og det mener jeg ikke er rigtigt. Det er saaledes helt hen i Vejret at ville bevise Sparsommeligheden med Henviisning til 5-Øren og derfra at ville slutte, at den paa-gældende har Begreb om virkelig Økonomi; nej, en saadan vises paa en helt anden Maade.

Saa siger den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at de sociale Love, dem kan vi da ikke gøre noget ved, for efter dem er der jo ingen, der faar for meget. Maa jeg ikke have Lov til at spørge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet: Hvorledes vil det ærede Medlem egentlig indrette det Samfund, man engang talte om og kaldte det socialdemokratiske, hvor der ikke skulde være Arbejdsløshed, og hvor der vel heller ikke skulde være Skatter? Hvor er Forslag i den Retning henne? Vi nærmer os jo det Tidspunkt, da Partiet er i Flertal, men endnu har det ikke forstaaet at gøre andet end at tage fra nogle og give til andre, men Forslag, der konstruktivt betyder, at enhver kan tjene sit Brød — saadanne har vi praktisk talt ikke set noget til. Man kan fordele en vis Arbejdstid, man kan sætte de 8 Timer 1 Time ned — til saadan noget er Socialdemokratiet storartet, naar man har nogen at tage fra og nogen at give til — og dem finder man jo altid let. Men konstruktivt at lave noget — jeg siger Godmorgen! Det har jeg ikke set det allerfjerneste til. . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil indrømme, jeg bliver mere og mere forbavset over, at dette lille Lovforslag nu giver Anledning til, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard begynder at tale om den socialistiske Stat og meget andet — navnlig i en kort Bemærkning, for vi naaede jo ikke at faa at vide, hvad det ærede Medlem egentlig mente med sin Udtalelse. Naar jeg har begæret Ordet, er det for at sige til det ærede Medlem, at da jeg omtalte de ekstraordinære Skatter, der er forsvundet, tænkte jeg ikke paa Krigstidens Skatter, men paa de ekstraordinære Skatter, vi fik ved Kriseforliget, og det ærede Medlem vil da ogsaa se, at adskillige af disse er

faldet bort. Men det vilde maaske være for meget at forlange, at det ærede Medlem skulde indrømme dette, efter han her i Dag med sin sædvanlige Beskedenhed har udtalt, at Socialdemokraterne ingen Begreb har om Økonomi. (*Korsgaard:* Fuldkommen rigtigt!). Ja, det kan det ærede Medlem jo mene, det kan ingen forbyde ham. Skulde man til at tale om Det konservative Partis Økonomi, saa er det jo et Spørgsmaal, hvorledes den er beskaffen. Det ærede Medlem siger, at det er jo ingen Sag for en Finansminister at være fedtet ved enkelte Lejligheder. Nej, det hører man jo. Den ene Dag bliver man kritiseret for at være for fedtet og den anden Dag for at være for flot. Det er nu vist en Gang umuligt for en Finansminister, enten han saa er Konservativ eller Socialdemokrat, at være alle ærede Medlemmer tilpas; jeg ventér i alt Fald ikke at blive det ærede Medlem Hr. Korsgaard tilpas. Naar det ærede Medlem saa siger, at Socialdemokratiet har ikke Begreb om Økonomi, vil jeg dog svare ham, at vi hele Tiden, saa længe vi har haft Regeringen, har søgt at faa Balance paa Regnskabet, har krævet Balance paa Driften — der har ikke været Tale om nogen hensynsløs Ødslen med Statens Penge.

Der har ikke været Ligeegyldighed i Spørgsmaalet om, hvorvidt der blev Underskud eller Overskud, nej, man har søgt at faa Balance, og det kalder jeg Økonomi. Det ærede Medlem siger: Ja, store Udgifter er de med til. Naturligvis, vi har været med til mange Udgifter og vil ogsaa være det i Fremtiden. Vor Opgave er ikke bare den at sidde og administrere paa det gamle Grundlag, men virkelig at gennemføre Reformen. Det har været vor Opgave, og det maa det ogsaa være i Fremtiden. Men vi finder det nødvendigt at skaffe Pengene til Veje dertil. Det var karakteristisk for det ærede Medlem Hr. Korsgaard, da han omtalte de Konservatives Krav om de 20 Mill. Kr., at han ikke med et eneste Ord nævnte, paa hvilken Maade disse Penge skal skaffes til Veje. Det ærede Medlem sagde: De 20 Mill. Kr. er jo kun een Gang for alle. Ja vel, men 20 Mill. Kr. er dog Penge, og medens det ærede Medlem bredte sig over en hel Række Ting, der er denne Sag ganske uvedkommende, nævnte han ikke med et eneste Ord, paa hvilken Maade disse 20 Mill. Kr. skal skaffes til Veje.

Gustav Pedersen: Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at begynde en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Korsgaard om, hvordan Samfundet skal indrettes